

CỬU NHẬT LỄ SUY TÔN THÁNH GIÁ

Bài 9. **ĐỐI THOẠI**

Khi một tu sĩ không tìm thấy vị trí mình trong cộng đoàn thì họ không đóng góp được gì ; tệ hơn nữa là họ cảm thấy sự hiện diện của mình vô nghĩa. Đó là tổn thương nặng nề đối với nhân vị của một con người và đó cũng là thất bại lớn nhất của một cộng đoàn. Tu sĩ phải được sống trọn vẹn tư cách của một chủ thể tự nguyện tận hiến đời mình vì Chúa Kitô chứ không phải như những con người bị truất quyền làm chủ bản thân. Họ cần được hỏi ý kiến trong những vấn đề liên quan đến đời sống chung. Họ cần có câu trả lời, nhờ đối thoại hoặc ít nhất có thể hiểu ngầm, cho những câu hỏi liên quan đến sứ mạng của mình.

Có một vấn nạn không ngừng được đặt ra là tại sao Thiên Chúa quyền năng và yêu thương lại để chúng ta chìm ngập trong đau khổ và sự dữ. Lời giải đáp thỏa đáng nhất là bởi vì Thiên Chúa tôn trọng sự tự do của con người. Thiên Chúa muốn chúng ta hạnh phúc và đã an bài tất cả để chúng ta được hạnh phúc, nhưng Ngài chấp nhận dừng lại trước sự tự do của chúng ta. Chúng ta cũng không thể làm khác được đâu biết rằng thực tế đầy dẫy sự lạm dụng. Không ai trong chúng ta có lý do chính đáng để kiểm soát chị em, nhất là không thể nại đến lời khẩn vâng phục. Vâng phục là hoà hợp ý chí chứ không phải lệ thuộc. Điều này chỉ có thể thực hiện được nhờ đối thoại (dia-logos) một cách trưởng thành. Đối thoại theo nghĩa này còn là một đặc tính của ơn cứu độ. Tuy nhiên, nhiều người trong chúng ta đến từ môi trường không có văn hoá đối thoại nên không thấy giá trị của nó.

Từ thời công đồng Vatican II, Giáo hội thường xuyên nói đến việc đối thoại như phương thức loan báo Tin Mừng cho con người hôm nay. Đó là một thuật ngữ mới mẻ, thức thời, người ta rất thích nói đến nhưng rất ít áp dụng, bởi vì đối thoại không phải là chuyện dễ. Ai đã thực hành qua mới biết nó đòi hỏi ta phải bỏ mình như thế nào. Khi con đường đối thoại bế tắc, thập giá lập tức xuất hiện. Đó là những gì xảy ra cho Chúa Giêsu. Con người đóng đinh Ngài vào thập giá bởi vì họ từ chối sáng kiến đối thoại của Thiên Chúa. Cũng vậy, trong đời tu, nơi nào ngôn ngữ không được giải tỏa, nơi đó chị em sẽ rất đau khổ. Thực tế là nhiều tu sĩ thay đổi cộng đoàn không do nhu cầu mục vụ nhưng vì không nói chuyện được với nhau. Không thể đối thoại đương nhiên không còn gì tự nguyện. Tình trạng này làm tổn hại trên nhiều phương diện, gây ra bất ổn và nhất là để lại ký ức vụn vỡ trong các mối tương quan.

Cuối tuần cửu nhật mừng lễ Suy Tôn Thánh Giá, chúng ta cầu mong cho nhau sự trưởng thành trong đời dâng hiến để có thể đi với nhau vui vẻ trên cùng một linh đạo. Ước mơ này thực sự rất bình thường so với những điều kiện chúng ta hiện có, vậy mà sao nó cứ mãi xa vời ở nơi đâu!

Anna Trần Nguyệt

13.9.2024